

[Jørgen Jensen.]

rejser en række problemer, som vi mener man skal tage med, og derfor vil vi afvise forslaget.

Abel (CD):

Som det er nævnt fra flere sider, drøfter arbejdsmarkedsudvalget dette spørgsmål intenst i øjeblikket. Naturligvis kunne centrum-demokraterne, som ikke er repræsenteret i dette udvalg, så umiddelbart sige, at det kunne være interessant at flytte debatten herover i folketingsalen, men det forudsætter efter vores mening, at arbejdsmarkedsudvalget er nået frem til en konklusion, som vi kan debattere på grundlag af.

Centrum-demokraterne er enig med arbejdsministeren i, at det arbejde, som udføres i øjeblikket, har samme sigte som det foreliggende forslag fra venstre, hvad angår den offentlige sektor. Måske skal vi bede om at få spørgsmålet behandlet hurtigere, men jeg kan ikke se uoverensstemmelserne imellem hensigten med det igangværende arbejde og venstres forslag, hvorfor jeg ikke er uenig med de ordførere, som har talt om, at venstres forslag på nuværende tidspunkt er ganske overflødig.

Med hensyn til det private arbejdsmarked vil jeg sige, at uanset at centrum-demokraterne har sympati for, at der gennemføres ensartede regler også på dette punkt på det private og det offentlige arbejdsmarked, så mener vi ikke, at det vil være principielt korrekt at fremlægge egentlige direktiver på dette område; det må fortsat bero på den frie forhandling parterne imellem, og det er vel et synspunkt, som venstre ikke kan være helt uenig med os i.

Centrum-demokraterne er interesseret i, at spørgsmålet om deltidsbeskæftigelse løses positivt. Det forudsætter en række mere detaljerede og underbyggede oplysninger. Det er en problematik, som indgår i augustforligspartiernes drøftelser, men vi afventer også drøftelserne i arbejdsmarkedsudvalget, som vel er det egentlige forum for disse ting, og de resultater, man kan nå frem til dér.

Kurt Hansen (VS):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at VS må sige klart nej til dette forslag. Ikke fordi vi mener, at arbejdstiden er indrettet på en sådan måde, at den tilgodeser arbejderne på den bedst tænkelige måde, men fordi det åbner mulighed for øget spekulation i arbejdskraften fra kapitalejernes side. Vi ville have set positivt på

en lovgivning, der sikrede de unge med små børn, som man har taget hul på det i Sverige. Ligeledes ville vi have set positivt på nogle ordninger, som sikrede de ældre, der havde været på arbejdsmarkedet igennem et langt liv, men det skulle naturligvis også være noget, der ordnedes ad frivillighedens vej, hvis vi skulle nå frem til en kortere arbejdstid på dette område.

Som generelt princip siger vi altså klart nej til deltid, og det gælder såvel inden for den offentlige som inden for den private sektor. Forslaget fra venstre tjener efter vores mening først og fremmest til at camouflere den nuværende skyhøje arbejdsløshedsprocent. Hvis dette beslutningsforslag vedtages, så kan det i stor udstrækning komme til at virke som en sovepude, i stedet for at man har en drivkraft i arbejderklassen til at få sat arbejdsløsheden ned, få gjort noget effektivt ved den.

Derudover mener jeg, der er andre uheldige virkninger, hvis en lovgivning som den, der er lagt op til her, vedtages. Der ville måske på kort sigt komme en lille smule flere folk i arbejde, men i længden tror jeg at gennemførelsen vil betyde, at man fratager store dele af lønarbejderne muligheden for og retten til en fuld arbejdsdag og dermed retten til en fuld ugeløn eller arbejds løn. Det vil absolut være en stor fordel for kapitalejerne, hvis man får indført en sådan lovgivning, og for den sags skyld også for statsmagten. Man har set, hvordan statsmagten i stor udstrækning krøer massivt frem mod de underordnede ansatte. Jeg behøver bare at nævne postarbejdere, portører og sygehjælpere osv., de har bestemt ikke haft for rimelige vilkår.

Desuden ved alle og enhver, at man kan presse langt mere arbejdskraft ud af halvtidsansatte, end man kan af dem, der arbejder hele tiden. Det er altså nemmere, man får mere ud af at have to halvtidsansatte end at have én heltidsansat. Generelt ville deltidsarbejde betyde en yderligere tempoopskruning og et generelt angreb på arbejdskraftens værdi.

Jeg tror også, som det er blevet nævnt, at det er kvinderne, det i stor udstrækning kommer til at gå ud over. Vi skal væk fra den forestilling om, at kvinderne blot går på arbejde, fordi familien skal have lidt lommepege og børnene skal have nogle nye sko. Det skal helt klart afvises. Yderligere vil det også virke splittende på sammenholdet blandt arbejdskammeraterne. Man mødes i garderoben og siger »dav«